

[Glistrup]

fremtiden, hvis ministeren får lov til at sidde så længe, lurer yderligere milliardforøgelser af skattetrykket.

Jeg havde i januar 1974 den ære at være valgt af folketingets næststørste parti til at være ordfører, da den dengang nye finansminister fremsatte sit første skatteforslag, og jeg mødte ham med åbne arme og sagde, at som altid vil fremskridtspartiet være ræsonnabelt og villigt til at forhandle sig frem for at finde løsninger, der trækker den rigtige vej. Nu møder vi så 4 år og 9 måneder derefter den samme minister på ny som ny minister, der kommer med skatteforslag, og jeg kan sige, at efter indholdet af de skatteforslag, vi her har mødt, er det ikke med åbne arme, vi som oppositionsparti møder ministeren, det er med knyttede næver, knyttede både i trods og i kamp imod den befolkningsskadelige politik, som ministeren nu står for.

Det er ikke fremskridtspartiet, der har ændret stade, det er så ganske klart ministeren, der nu indtager en fuldstændig anden holdning. I dag står flagstangen nogen blandt Christiansborgpladsens gulnede træer.

Ellemann-Jensen (V):

I venstre er vi enige i det, der er udgangspunktet for dette lovforslag, nemlig at finanslovforslaget må strammes op. Vi er også enige i, at det system, der har været gældende nu i nogle år, med en årlig regulering af personfradrag og skalatrin efter timelønsindeks, rummer uheldige sider.

Når der f. eks. i et år har været en særlig kraftig lønstigning og det så i de følgende år lykkes at bremse en sådan lønstigning, så skaber det uheldige bindinger i vores konjunkturpolitik at have en automatik, der endnu 2 år efter disse lønstigninger regulerer skattesystemet, regulerer satserne, som om lønniveauet stadig var inde i en voldsom stigning. Derfor må en regulering efter et pristalssystem være langt rimeligere som reguleringsfaktor. Det er jo urimeligt, hvis man vil give skattelettelser på grundlag af fortidige for store lønstigninger, og der er andre ting, der spiller ind her. For hvis vi nu fastholder systemet med reguleringer på grundlag af timelønsindeksen, vil vi i de kommende år blive tvunget til gang på gang at øge udskrivningsprocenten for at sikre provenuet. Det er den uundgåelige følge af, at lønudvik-

ling og inflation i de kommende år skal bringes ned. Det vil så igen betyde, at progressionen i vores indkomstskattesystem vil blive skærpet, og en bivirkning heraf, som lige skal nævnes, vil være, at opsparingen vil lide skade herved.

Der er andre problemer. Det giver nemlig kommunerne problemer, hvis vi tillader denne udvikling at fortsætte. Kommunerne har lagt budgetter, og deres indkomstgrundlag vil blive udhulet ved stigninger i personfradrag og skalatrin, som ligger ud over, hvad konjunkturudviklingen gør rimeligt. De kommuner, der især vil blive ramt, er kommunerne i landets tyndtbefolkede egne, netop fordi timelønsindeksen i industrien overvejende er et udtryk for, hvordan indkomstudviklingen har været i byerne. Det vil altså sige, at hvis vi fortsætter med det nuværende reguleringsystem, vil vi forværre nogle geografiske skævheder, og det vil blive til særlig skade for landets svageste kommuner.

Der er blevet talt om øget skattetryk i forbindelse med dette lovforslag, der jo allerede har været diskuteret grundigt rundt omkring, men de påstande holder ikke, for da finanslovforslaget kom tidligere på året, vidste alle, at det finanslovforslag ikke kunne holde; det sagde den daværende regering tydeligt. Der er altså tale om skatteforhøjelser i forhold til det tidligere finanslovforslags tal, altså i forhold til noget, der fra starten bare var et regneeksempel, som alle vidste ikke kunne fungere videre. Det, der er væsentligt, er, at i forhold til foregående år ligger der stadig væk en lempelse i de skattesatser, vi taler om her, for de indkomster, der ikke har bevæget sig.

Det er også værd at lægge mærke til, når man kigger på de tabeller, der ledsager lovforslaget, at statskatten fortsat vil udgøre samme procent af de skattepligtige indkomster i de forskellige indkomstgrupper i 1979 som den, der var gældende i 1978.

Vi er allerede i diskussionen omkring lovforslaget blevet stillet over for de mærkeligste forklaringer på, hvilke grupper der især vil blive ramt og hvordan. Lad mig i første omgang om den form for argumentation bare sige, at procentregning er et taknemligt redskab for skattedemagoger.

Hagen Hagensen (KF):...